

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-376 d.d.
9 oktober 2014**

**(prof. mr. E.H. Hondius, voorzitter, mr. B.F. Keulen en drs. W. Dullemond, leden en
mr. E.J. Heck, secretaris)**

Samenvatting

Consumenten beklagen zich er over dat Aangeslotene (Rechtsbijstandsverzekeraar) hun geen rechtsbijstand heeft verleend bij een geschil met de gemeente over de ligging van een erfgrans en nutsleidingen en vorderen vergoeding van kosten van door hen ingeschakelde advocaat. Aangeslotene verleent geen dekking omdat conflict voorzienbaar was op het moment van sluiten van de verzekering.

Consument had volgens de Commissie kennis van de aanwezigheid van nutsleidingen o.g.v. een onderzoek dat had plaatsgevonden vóór het sluiten van de verzekering. Dat Consumenten, gezien de onduidelijkheid over de erfgrans, niet zeker wisten of de nutsleidingen zich in hun grond bevonden, neemt niet weg dat zij redelijkerwijs hadden kunnen beseffen dat hieromtrent een conflict zou kunnen ontstaan. De vordering wordt afgewezen.

Consument I respectievelijk Consument II dan wel Consumenten,

tegen

N.V. Univé Schade, gevestigd te Assen, hierna te noemen Aangeslotene.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- de brief van Consumenten van 4 februari 2014;
- de brief van Consumenten en het klachtformulier van 20 maart 2014;
- het door Consumenten ondertekende vragenformulier van 25 maart 2014;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consumenten;
- de dupliek van Aangeslotene;
- het e-mailbericht met bijlagen van Consumenten van 6 september 2014.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.

Tussenkost van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid. Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden. Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 22 september 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

- 3.1. In 1991 hebben Consumenten een woning gekocht, te bouwen in [plaats]. De woning is eind januari 1992 opgeleverd en in februari 1992 betrokken.
- 3.2. Naar aanleiding van een brief van Consumenten van 30 maart 1992 “inzake de begrenzing tussen trottoir en voortuin” heeft de Gemeente [plaats] op 4 juni 1992 onder meer geantwoord : “Door de aanwezigheid van kabels en leidingen zijn er geen mogelijkheden de banden meer naar de wegkant om te zetten.”
- 3.3. Op 6 oktober 1992 schreef Consument II aan de het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente [plaats] onder meer: “ (Onleesbaar) kan op kosten van de gemeente e.e.a. enigszins worden aangepast maar dan wel binnen de erfgrans ook al i.v.m. de niet juiste ligging van openbare leidingen.”
- 3.4. In november 1992 is een conflict ontstaan met de gemeente [plaats] en het Kadaster omtrent de definitief vast te leggen erfgrans omdat de scheiding tussen openbaar terrein en privéterrein niet conform de leveringsakte was uitgevoerd. Tezeldertijd laten Consumenten een zogenaamde KLIC-melding uitvoeren. Daaruit blijkt de aanwezigheid van een aantal nutsleidingen.
- 3.5. In hun repliek van 17 juni 2014 verklaren Consumenten onder meer: “De klic-melding toont geen erfgrans. Wel staan er dus lijnen die leidingen aangeven voor gas en electriciteit maar waar staat de erfgrans? Wij kunnen hier geen conclusies uittrekken.”
- 3.6. Op 17 juni 1996 heeft Consument II een aanvraagformulier voor een bij Aangeslotene te sluiten rechtsbijstandverzekering Particulier Optimaal ondertekend. In artikel 5 Wat is niet verzekerd? van de toepasselijke voorwaarden staat in 5.1 Algemeen onder meer:
“U bent niet verzekerd:
voor conflicten
- die voor het sluiten van de verzekering zijn ontstaan
- waarvan u op het moment dat u de verzekering afsloot redelijkerwijs had kunnen beseffen dat deze zouden kunnen ontstaan
- (...)”
- 3.7. In een brief van 20 oktober 2012 verklaren Consumenten onder meer: “Er liggen namelijk leidingen en twee putjes in onze tuin, waar wij vanaf de aanleg van de bestrating in 1992 bezwaar tegen hebben gemaakt. Wij hebben direct gereclameerd en nooit gehoor gevonden (.....).”
- 3.8. De Ombudsman Financiële Dienstverlening (hierna de Ombudsman) bericht Consumenten in zijn brief van 27 augustus 2013 onder meer het volgende: “In zijn brief van 1 juli heeft SUR, (.....), zich onder andere op het standpunt gesteld dat u
1) (.....)
2) (.....)
3) U juist met het oog op die kabels en leidingen in 1992 een zogenaamde KLIC-melding heeft laten verrichten.”

Op de vraag van de Ombudsman of Consumenten genoemd feit kunnen onder-schrijven antwoorden Consumenten in hun brief van 5 september 2013 onder meer dat zij het standpunt van Aangeslotene bestrijden omdat zij “in 1992 de klicmelding op advies van de ambtenaar deden en zij, bij navragen bij haar, er zelf ook niets van begreep.”

4. De vordering, grondslagen en verweer

- 4.1. Consumenten vorderen van Aangeslotene vergoeding van advocaatkosten die zij hebben moeten maken nu hun verzoek om rechtsbijstand door Aangeslotene is afgewezen, ten bedrage van € 1.109,16.
- 4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:
  - Aangeslotene is toerekenbaar tekortgeschoten in haar verplichtingen jegens Consumenten door hun niet conform de met hen gesloten verzekering rechtsbijstand te verlenen.
- 4.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:
  - Consumenten waren er in 1992 mee bekend dat er leidingen in hun perceel lagen en dat de erfgrans ten gevolge hiervan afwijkt van de koopovereenkomst. Derhalve is het conflict met de gemeente niet gedekt wegens voorzienbaarheid. Consumenten wilden in 1992/1993 al weten welke leidingen wáar lagen. Deze vraag bestond ruim voor de ingangsdatum van de rechtsbijstandsverzekering en is onveranderd op de datum van het rechtshulpverzoek in 2012.

5. Beoordeling

- 5.1. De Commissie heeft te oordelen over de vraag of Aangeslotene in 2012 al dan niet rechtmatig het verzoek van Consumenten om rechtshulp heeft afgewezen. De Commissie neemt daarbij de tekst van de verzekeringsvoorwaarden als uitgangspunt waarin dekking wordt uitgesloten van conflicten waarvan een (aspirant-)verzekerde op het moment dat hij de verzekering afsloot redelijkerwijs had kunnen beseffen dat deze zouden kunnen ontstaan.
- 5.2. Om te kunnen vaststellen gaan of deze uitsluitingsgrond er in de voorliggende casus toe leidt dat geen rechtshulp hoeft te worden verleend, heeft de Commissie eerst nagegaan of de uitsluitingsgrond gesubjectieerd dan wel geobjectieerd dient te worden opgevat, met andere woorden dient te worden uitgegaan van het besef van de Consumenten in casu dan wel van het besef van een redelijk handelende en denkende verzekerde in het algemeen. De toevoeging van het woord “redelijkerwijs” in de desbetreffende tekst geeft de Commissie aanleiding om uit te gaan van een geobjectieerde benadering.
- 5.3. Dit betekent dat de vraag moet worden beantwoord of een redelijk denkende en handelende verzekerde naar aanleiding van de feiten en omstandigheden die zich in 1992 voordeden had kunnen beseffen dat een conflict zou kunnen ontstaan. De Commissie beantwoordt deze vraag bevestigend.
- 5.4. De Commissie heeft daarbij in aanmerking genomen dat Consumenten weliswaar aanvoeren dat de aanleiding van het conflict met de gemeente lag in de onduidelijkheid omtrent de erfgrans en dat zij niet wisten waartoe de Klikmelding diende, maar stelt onweersproken vast dat uit de Klikmelding bleek dat er nutsleidingen lagen in het grensgebied tussen het perceel van Consumenten en het openbaar terrein. Dat Consumenten in 1992, gezien de toenmalige onduidelijkheid omtrent de perceelgrens, niet met zekerheid wisten of de leidingen zich in hun grond bevonden dan wel in openbaar terrein, neemt niet weg dat Consumenten op het moment waarop zij de rechtsbijstandsverzekering afsloten redelijkerwijs hadden kunnen beseffen dat hieromtrent een conflict zou kunnen ontstaan.

5.5. Al het voorgaande leidt ertoe dat de vordering van Consumenten niet voor toewijzing in aanmerking komt.

6. **Beslissing**

De Commissie stelt bij wege van bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.